

UNA LLEGENDA

Avorrit i ajagut dalt d'un penya segat,
inquiet i pensatiu estava el nostre drac;
decideix baixar al poble i donar-hi un tomb,
quan hi arriba, el vigia alerta a tothom.

“Un gripau com un sant Pau s'acosta per ponent”
I la gent del poble crida: “i ara què farem?”;
divertint-se el drac empaita un gos esverat,
una dona que fa mitja i un soldat armat.

Afamat després de córrer va buscar menjar,
ara entra al magatzem del gran castell reial;
els soldats que el vigilen han fugit corrents,
i el rei convoca una assemblea urgent.

“No pot ser que el drac s'empassi tots el béns reials,
cal que aquí hi col·labori tot el poble ras;
cada dia un vilatà portarà dos xais,
ben rostits i adobats els durem al drac.”

Ha passat un llarg any i ja no queda bestiar,
aus, conills, gats i vaques tot s'ho menja aq
“ara toca les donzelles”- decideix el rei-
un sorteig cada dia tria quina és”.

La princesa que és donzella ha sortit primer
“mala sort”- diu la pobra i assumeix el pape
un petó fa als monarques que els hi trenca e
tota blanca s'encamina a la seva mort.

La princesa amb sorpresa veu que el drac es
que s'amagui- li demana- i que en faci via;
amagada la princesa sent que el drac li diu:
“un, dos, tres! Allà al darrera, ara pares tu!”

Mentre juguen no s'adonen que entra un ca
ben armat, creu vermella sobre un blanc coi
i amb la punta de la llança dirigeix al drac
i li crida amb veu alta: “Moriràs malvat!”

Innocent el drac rumia sense entendre res,
“ja som tres per fer tabola això m'està bé!”
Esbufega el cavall i crida el cavaller:
“Sóc sant Jordi, maleït, t'haig de fer puré”.

Veu sant Jordi la princesa que li diu riallera
“Jo pensava que em menjava, que era una fi
amb sorpresa m'he adonat que era molt mai
et demano cavaller: tingues pietat!”

Sant Jordi emocionat no pot matar el drac,
li demana que se'n vagi sense ser observat;
“... i vós, bella donzella, li direu al rei
que el drac he mort com un brau cavaller.”

“Diré al rei”- diu la princesa- “que el drac é
que la fera tota encesa en morir s'ha fos;
que en rosa ben vermella s'ha anat transfori
la mateixa que heu posat vós a les meves m

Oh, sant Jordi, tu que ets brau i bondadós,
Sempre seràs el nostre heroi.

A- vor rit i a- ja- gut dalt d'un pen- nya- se - gat in- qui- et i pen- sa- tu es- tà- vael nos- tre drac; de- ci
deix bai- zar al po- ble i do- nar- him tomb, quan ar- ri- ba el vi- gi- a a- ler- ta tot- hom. Un gri-
pau com un sant Pau s'a- cos- ta per po- nent I la gent del po- ble cri- da ia- ra què fa- rem? di- ver-
tint- seel drac em- pai- ta un gos es- ve- rat, u- na do- na que fanit- ja iun sol- dat ar- mat.
CODA
Oh sant- Jor- di, tu queetsbrau i bon- da- dós sempre se- rás el nos- trehe- roi.

